

Kilka słów od proboszcza

Na naszej drodze przygotowania do Paschy wchodzimy w czas rekolekcji wielkopostnych. To czas łaski od Pana. Czas szczególnego działania Boga, który przychodzi do nas w swoim Słowie i objawia nam swoje działanie w Liturgii Kościoła. Doświadczymy tego, jeśli będziemy w te dni umieli się zatrzymać, skorzystać z zaproszenia, by wejść w tę tajemnicę, „zmarnować” czas, aby móc przeżyć nawrócenie i – z odnowionym duchem – zmierzać z radością ku Świętom Paschalnym.

ks. Grzegorz

Ogłoszenia

1. Dziś imieniny naszego Biskupa – Księdza Kardynała Kazimierza Nycza. Pamiętajmy o nim w modlitwie, by Duch Święty umacniał go w apostołskiej misji pośród nas.
2. Rozpoczęliśmy w naszej parafii rekolekcje wielkopostne. Prowadzi je ks. Andrzej Bafeltowski, pallotyn. Msze święte z homilią rekolekcyjną: w poniedziałek, wtorek i środę o 9.00, 18.00 i 19.30 (nie będzie codziennej Mszy św. o 7.00 rano). Okazja do spowiedzi – w poniedziałek, wtorek i środę – pół godziny przed Mszą św. Dzieci oraz młodzież gimnazjalna i licealna uczestniczą w rekolekcjach organizowanych przez szkołę.
3. Zachęcamy do udziału w nabożeństwach wielkopostnych. **Drogę Krzyżową** odprawiamy w każdy piątek o 18.00, a **Gorzkie Żale** w niedzielę wielkopostną o 17.00.
4. Osoby wybierające się na kwietniową pielgrzymkę do Ziemi Świętej proszone są o dokonanie na początku tego tygodnia **pełnej wpłaty za udział w pielgrzymce**.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

NIEDZIELA (4 marca)

godz. 9.00, 10.30, 12.00, 19.00

PONIEDZIAŁEK - ŚRODA (5-7 marca)

godz. 9.00, 18.00, 19.30

głosi ks. Andrzej Bafeltowski, pallotyn

DZIĘKUJEMY ZA OFIARY NA POKRYCIE KOSZTÓW DRUKU GAZETKI

PARAFIA MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ MEKSYKU

Laski, ul. 3 Maja 40/42,

05-080 Izabelin

tel.: (22) 752 21 07

strona: www.parafiawlaskach.pl

e-mail: parafiawlaskach@gmail.com

MSZE ŚW. W NIEDZIELE I ŚWIĘTA:

9.00, 10.30 (z udziałem dzieci), 12.00 i 19.00

MSZE ŚW. W DNI POWSZEDNIE:

7.00 i 18.30

nr konta parafii:

18 1020 1026 0000 1102 0016 9920

Nr 52 / 2. NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU / 4 marca 2012 r.

Morenita

PARAFIA MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ MEKSYKU W LASKACH

Liturgia Słowa

I CZYTANIE (Rdz 22,1-18)

A gdy przyszli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i związawszy syna swego Izaaka położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem Abraham sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna. Ale wtedy Anioł Pański zawołał na niego z nieba i rzekł: Abrahamie, Abrahamie! A on rzekł: Oto jestem. Anioł powiedział mu: Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna.

II CZYTANIE (Rz 8,31-34)

Jeżeli Bóg z nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego nam nie darować? Któż może wystąpić z oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał? Czyż Bóg, który usprawiedliwia? Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł [za nas] śmierć, co więcej - zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami?

EWANGELIA (Mk 9,2-10)

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam przemienił się wobec nich. Jego odzienie stało się lśniąco białe tak, jak żaden folusznik na ziemi wybielić nie zdoła. I ukazał się im Eliasz z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: Rabbi, dobrze, że tu jesteśmy; postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza. Nie wiedział bowiem, co należy mówić, tak byli przestraszeni. I zjawił się obłok, oślaniający ich, a z obłoku odezwał się głos: To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie.

Słowo o Słowie

„ON NIEUSTANNIE WYDAJE SIĘ ZA NAS...”

Czytając dzisiejszy fragment Listu do Rzymian można odnieść niepokojące wrażenie, że Paweł – choć temu zaprzecza – dopuszcza jednak możliwość, że to Bóg, który usprawiedliwia, wystąpi z oskarżeniem przeciwko swoim wybranym; a jeśli nie uważał tak on sam, to z pewnością musieli tak sądzić jego adresaci, skoro apostoł podejmuje polemikę z tą tezą (Rz 8, 33-34)...

Tymczasem w greckim tekście nie ma w tym miejscu pytania! (przynajmniej tak interpretuje ten werset krytyczne wydanie Nowego Testamentu i większość nowożytnych przekładów). Właściwie można by – parafrazując nieco – odczytać ten fragment następująco: **Kto oskarży wybrańców Bożych? Bóg i tak nas usprawiedliwia...** W takim ujęciu brzmi to trochę jak wyzwanie, rzucone potencjalnym oskarżycielom, jakby echo wołania Izajasza: ... **Kto się odważy toczyć spór ze mną?!...** (Iz 50,8).

Jesteśmy nietykalni dla świata wrogiego Bogu, chronieni, jak immunitetem, Jego usprawiedliwieniem, które dokonało się, gdy On sam wydał się za nas. On usprawiedliwia – nie jednorazowo w przeszłości; jednorazowa była ofiara Jego Syna, na mocy której **wciąż dokonuje się usprawiedliwienie**. A jednocześnie wciąż trwa to działanie Boga ZA NAS, w naszym imieniu, na nasze konto. On wciąż się ZA NAS ofiaruje...

To jest droga nawrócenia. Rozpoczęta w momencie uświadomienia sobie, za jaką cenę zostaliśmy nabyci.

© drib

Szkoła liturgiczna

1. LITURGIA WIELKIEGO POSTU I CHRZEST

W powszechnej świadomości wiernych, a nie rzadko jeszcze także wielu duszpasterzy okres Wielkiego Postu jest czasem głównie rozważania Męki Pańskiej i pokuty. Świadczą o tym chociażby pieśni śpiewane w czasie Mszy św. oraz nabożeństwa pasyjne: *Goście Żale* i *Droga krzyżowa*. Natomiast prawie zupełnie pomija się bardzo wyraźne akcenty chrzcielne związane z okresem czterdziestodniowego przygotowania do świąt paschalnych. Wynika to między innymi z faktu, że nie ma u nas dorosłych kandydatów do sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego: chrztu, bierzmowania i Eucharystii. Tymczasem teksty liturgiczne Wielkiego Postu, zgodnie z najstarszą tradycją Kościoła, zawierają bardzo mocne akcenty chrzcielne. Dlatego już *Konstytucja o liturgii* zaleca, aby tak w katechezie jak i w liturgii tego okresu *szerzej uwzględnić elementy chrzcielne przez przypominanie chrztu lub też przygotowanie do niego* (KL109).

Odnowiona liturgia Wielkiego Postu bardzo często nawiązuje do sakramentu chrztu, który mają przyjąć katechumeni w Wigilię Paschalną albo już przyjętego przez wiernych.

Chrzcielny charakter liturgii Wielkiego Postu dostrzegamy m. in. w tekstach biblijnych mówiących o przymierzu z Bogiem. Temat odnowy przymierza z Bogiem dominuje głównie w czytaniach roku "B" (np. w 2012 r.). Chryścianie przez wodę chrztu weszli w przymierze z Bogiem, które teraz winni odnowić przez powrót do pierwotnej gorliwości i wierności przymierzu. Wierność temu przymierzu wymaga naśladowania

Chrystusa i słuchanie Go jako umiłowanego Syna Boga. Syn Boży został posłany na świat i składa w ofierze swoje życie aby odnowić przymierze z Bogiem, lecz nie przez wszystkich zostaje przyjęty. Jego ukrzyżowanie dla Żydów jest zgorszeniem a głupstwem dla pogan. Dla wierzących zaś mocą i mądrością Bożą (por. 1 Kor 1,22-25). Przykazania, które Bóg daje swojemu ludowi przez Mojżesza są znakiem Jego miłości a ich zachowanie przez ludzi potwierdzeniem zawartego z Nim przymierza (por. Wj 20,1-17). Bóg bogaty w miłosierdzie posyła swego Syna aby zbawić świat i odnowić przymierze. Przyjęcie Syna wymaga wiary. Łaska wiary jest jednak darem Boga: *Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę* (Ef 2,8). Temat przymierza wyraźny jest również w V Niedzielę. Zapowiada je prorok Jeremiasz (Jr 31,31-34). Ewangelia zaś mówi o zawarciu przymierza przez Chrystusa porównanego do ziarna wrzuconego do ziemi, które musi obumrzeć aby przynieść plon (por. J 12,20-33). Chrystus przez swoje Misterium Paschalne przynosi dar nowego życia ludziom i dlatego jest sprawcą zbawienia wiecznego (por. Hbr 5,7-9).

Teksty biblijne i liturgiczne Wielkiego Postu wskazujące na chrzcielny charakter czterdziestodniowego okresu przygotowania do świąt paschalnych, wzywają i zachęcają do wierności zobowiązaniom wynikającym ze chrztu oraz do częstej modlitwy za katechumenów przygotowujących się do sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego. Odnowienie przyrzeczeń chrztu w Wigilię Paschalną stanie się wtedy nie tylko formalnym aktem liturgicznym, ale będzie konsekwencją i owocem duchowej odnowy jaka dokonała się w każdym z uczestników liturgii w okresie przygotowania do Paschy.(...)

(ks. Czesław Krakowiak, www.mateusz.pl)

2. JAK DOBRZE PRZEŻYĆ TRIDUUM PASCHALNE?

Rozmowa z ks. Mateuszem Matuszewskim,
liturgistą

Na liturgii Triduum Paschalnego nie ma miejsca dla tych, którzy przysliby tam przymuszeni przykazaniem. Tam jest miejsce tylko dla przyjaciół, bo ci przychodzą z miłości, nie z nakazu...

- Jak dobrze przeżyć Triduum Paschalne?

- To proste! Trzeba być do niego odpowiednio przygotowanym i mieć odpowiednio dużo czasu, kiedy już nadejdzie. Tak więc dobrze zorganizowany katolik powinien uporać się do wieczoru Wielkiego Czwartku z wszelkiego rodzaju przygotowaniami do Świąt, typu: pranie, sprzątanie, mycie okien, zakupy i pieczenie. Inaczej jesteśmy podobni do mieszkańców Jerozolimy z tamtej wiosny, kiedy umarł Jezus, którzy jak sam powiedział "nie poznali czasu swego nawiedzenia". Oto kiedy na wzgórzu poza miastem umierał na krzyżu Zbawiciel, Ten na którego przez całe wieki czekali i bez którego odkupieńczej śmierci życie człowieka nie ma ostatecznego sensu, mieszkańcy Jerozolimy zajęci byli przygotowaniem do świąt. Zabijali w świątyni baranki, targowali się na straganach, uprzętały domy z chlebowego kwasu. To paradoks, ale z motywów religijnych nie byli przy Bogu w najważniejszej chwili. Tak jest trochę i z nami, jeżeli podczas Triduum nie mamy czasu na udział w liturgii i osobistą modlitwę. Przecież te Świąta, jedyne ważne w naszej religii, polegają na uczestniczeniu w męce Jezusa, Jego konaniu i śmierci, wreszcie czuwaniu przy grobie, aby mieć udział w darach, które przynosi zmartwychwstały Zwycięzca. Inaczej cała ta świąteczna wrzawa nie ma sensu. Często zachowujemy się irracjonalnie. Uczestniczymy w rekolekcjach wielkopostnych po to, aby przygotować się do Triduum Paschalnego, a potem, kiedy ono nadejdzie, rezygnujemy z powodu braku czasu. Toteż i sama spowiedź musi odbyć się wcześniej. Niech nas nie dziwią i nie denerwują puste konfesjonały w czasie wielkanocnej liturgii. Kapłan też ma prawo do udziału w nabożeństwach i do modlitwy.

- Ale przecież nie mamy obowiązku uczestniczenia w Triduum Paschalnym?

- To prawda. I na tym polega piękno tych dni. Są to najważniejsze trzy dni w roku, z którymi nawet nie można porównywać innych świąt. Podczas nich dokonuje się dramatyczne wypełnienie woli Ojca przez Jego Syna. Ten Syn chce, aby w "godzinie", dla której przecież przyszedł, byli z Nim ci, których wybrał, obdarował wiarą i obietnicami, nazwał przyjaciółmi. Ale kiedy ma przejść przez okrutną mękę i wejść w otchłań śmierci, chce mieć przy sobie tylko przyjaciół, a nie najemników. Stąd na liturgii Triduum Paschalnego nie ma miejsca dla tych, którzy przysliby przymuszeni przykazaniem. Tam jest miejsce tylko dla przyjaciół, bo ci przychodzą powodowani miłością, a nie jakimś nakazem. Jeśli ktoś chce pozostać na poziomie sankcji to wystarczy, że pójdzie na Mszę św. tylko w Niedzielę Zmartwychwstania. Ale komuś takiemu bardzo współczuję. Postawi się przecież poza wszystkimi ważnymi wydarzeniami. Kiedy przyjdzie w dzień Wielkiej Niedzieli będzie już po wszystkim. Jeszcze raz przegapi to, co najważniejsze i najpiękniejsze w tej religii.

- Bo przyjdzie już po Triduum?

- Niezupełnie. Może doprecyzujmy, co to jest Triduum Paschalne? Jak sama nazwa mówi są to trzy dni wielkanocne. A już wcześniej zaznaczałem, że są one najważniejsze w roku. Są to: piątek, sobota i niedziela. Dokładniej mówiąc, Triduum rozpoczyna się już w wieczór Wielkiego Czwartku, a kończy w wieczór Wielkiej Zmartwychwstania. Tak więc Triduum to nie trzy dni, które poprzedzają Świąta, ale to dni, które stanowią Świąta Wielkanocne. Na początku każdej księgi liturgicznej zamieszczony jest dokument, który o tym przypomina. Poniedziałek wielkanocny, to już tylko Oktawa Paschy. Nie różni się on od następnych dni tygodnia. Wynika z tego, że obchodzenie Świąt Paschalnych nie polega na świętowaniu samego zmartwychwstania, ale całego wielkanocnego dzieła. To jest świętowanie męczeństwa, triumfu krzyża i chwały Jezusa. (...)

(www.niedziela.pl)